

Amsterdam, 13 december 2022.

Lieve Agekaniërs,

Ik sta hier om jullie te bedanken. Omdat mijn stem niet meer wil doen, wat ik het liefste doe, n.l. ZINGEN, moet ik tot mijn grote verdriet en spijt, met een knoop in mijn maag afscheid gaan nemen van dit Heerlijke Amsterdams Gemengd Koor. Na 34 jaar, iedere dinsdagavond stikgelukkig te zijn geweest van het zingen van zulke prachtige muziek, komt er helaas per 1 januari 2023 een eind aan.

Ik ben begonnen in 1988, toen de heer Wieseahn nog dirigent van Het Amsterdams Gemengd Koor was. Na zijn overlijden moest er een nieuwe dirigent gevonden worden en nadat er al een paar kandidaten waren langs geweest om proef te zwaaien, kwam er op een zeer besneeuwde, koude winteravond een heel jonge, knappe dirigent. Er was, door al die sneeuw ongeveer 1/3 van het koor aanwezig. Niet leuk om zo te beginnen, dacht ik. Maar DIE moet het worden, dacht ik ook meteen. En zo dacht ik niet alleen, hij werd het ook: Paul Valk werd dirigent van Het AGK in 1999.

Met zijn vakbekwaamheid, muzikaliteit, humor en anekdotes, pakte hij meteen iedereen voor zich in. Mij dus ook.

14 jaar lang heb ik ook deel mogen uitmaken van het bestuur, wat niet alleen nuttig was, maar zeker ook gezellig. Ik heb mooie vriendschappen overgehouden aan Het AGK, prachtige reizen gemaakt, geweldige koorweekends in Ede. Ik heb de bloemen mogen doen voor de concerten, het Gouden boek mogen schilderen, dus ik ben een bevoorrecht mens.

Ik wil alle besturen die er zijn geweest tijdens mijn lidmaatschap, ook bedanken voor hun onbaatzuchtige inzet, hun creatieve ideeën en hun liefde voor ons AGK. Alle mensen ook, die op de één of andere manier hebben meegewerkt aan deze geoliede AGK-machine, die altijd maar loopt en dat gaat dus niet vanzelf.

Natuurlijk wil ik Paul bedanken voor al die fijne repetities, voor de heerlijke muziek die ik mocht zingen, waarbij hij altijd zijn enthousiasme en goede aanwijzingen op ons kon overbrengen. En het zo mogelijk nog fijner werd.

En ook Dorine wil ik hartelijk bedanken voor haar fantastische onvermoeibare begeleiding, desnoods 14 keren achter elkaar dezelfde maten, net zolang tot het wel goed ging.

Maar nu houdt het op. Het kan niet anders. Maar ik ga jullie, lieve koorleden, de repetities en de gezelligheid verschrikkelijk missen!

Maar ik ben dankbaar! Ik wens jullie nog vele jaren heel veel plezier en geluk met elkaar! En volle zalen met daverend applaus. Ik zal het hardst van allen voor jullie klappen!!!!

